Konferencja

„Afirmacja godności człowieka niepełnosprawnego”

W dniu 12 września 2014 r. w Siedlcach odbyła się konferencja „Afirmacja godności człowieka niepełnosprawnego” zorganizowana przez Siedleckie Stowarzyszenie Pomocy Osobom z Chorobą Alzheimera.

Okazją do zorganizowania konferencji było XX-lecie działalności Stowarzyszenia, XV-lecie istnienia Domu Pomocy Społecznej dla Osób z chorobą Alzheimera w Ptaszkach oraz Światowy Dzień Choroby Alzheimera.

Prezes Siedleckiego Stowarzyszenia Pani Maria Leszczyńska przedstawiła historię Stowarzyszenia, powstanie Domu Pomocy Społecznej w Ptaszkach z filią w Kukawkach. W ostatnim okresie wzrasta zapotrzebowanie na pobyty krótkoterminowe w dps. W najbliższym czasie planowana jest rozbudowa dps w Ptaszkach o kolejne 30 miejsc. Stowarzyszenie prowadzi działalność w zakresie poradnictwa dla opiekunów osób chorych, organizuje grupy wsparcia. W trakcie konferencji omówiono kwestie medyczne związane z diagnozowaniem choroby oraz jej fazami, kwestie opieki pielęgniarskiej. Przedstawiciele Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach omówili rolę kształcenia w procesie tworzenia warunków do włączania społecznego osób starszych i z niepełnosprawnością. Absolwenci medycznych szkół policealnych (kierunek opiekun medyczny) odbywają praktyki w dps w Ptaszkach, a następnie znajdują nim zatrudnienie.

Pani Alicja Sadowska, psycholog (Polskie Stowarzyszenie Pomocy Osobom z Chorobą Alzheimera) przedstawiła informacje nt. organizacji opieki nad chorym w Polsce.

Według danych z 2011 r. na świecie 46 mln osób cierpi na chorobę Alzheimera. Przewiduje się, że w 2050 r. liczba ta wzrośnie do 135 mln. W Polsce mamy 500 tys. osób z otępieniem (w tym 300 tys. z chorobą Alzheimera).

50-80% chorych na całym świecie przebywa w domach, a 75% z nich aż do śmierci. W 50-70% przypadków opiekunem jest współmałżonek, a w dalszej kolejności dzieci. Przeciętnie choroba trwa 8-14 lat.

W wystąpieniu dużo miejsca poświęcono potrzebom chorych, nie tylko fizycznym, ale i psychicznym, kwestii godności, poszanowania zdania chorego.

Potrzeby chorych dotyczą wczesnej diagnozy, dostępu do leczenia, informacji i wiedzy, życzliwości i wsparcia otoczenia, miejsca bezpiecznego pobytu, aktywizowania w ramach miejsc dziennego pobytu).

Szczególną uwagę zwrócono na potrzeby opiekunów (uznanie dla swej roli w opiece np. u lekarza; dostęp do informacji i wiedzy; stały kontakt z lekarzem; wsparcie psychiczne; pomoc w opiece; wypoczynek), a także na zjawisko nadumieralności opiekunów osób chorych na Alzheimera, popadanie w depresję.

Zwrócono uwagę na zbyt małą liczbę domów pobytu dziennego, które z jednej strony stanowiłyby odciążenie opiekunów, a z drugiej realizowały program leczniczy i terapeutyczny. Omówiono szczegółowo potrzeby opiekunów, na których spoczywa główny ciężar opieki nad chorym, co z uwagi na specyfikę tego schorzenia, jest bardzo wyczerpujące. Przedstawiono różnice w opiece nad chorymi na Alzheimera w Polsce i na świecie. W Polsce brak jest opieki instytucjonalnej, systemu opieki długoterminowej. Omówiono narodowy plan alzheimerowski.

Zaproponowano opracowanie standardów opieki (pobyt stały, dzienny, turnusy rehabilitacyjne); obowiązek badań po 65 rż.

www.alzheimer-waw.pl

www.alzheimer-porozumienie.org

Dorota Siwiec

Zespół Prawa Pracy

i Zabezpieczenia Społecznego